

ASOCIAȚIA ÎN BENEFICIUL VÂNĂTORILOR ȘI ACTIVITĂȚII DE VÂNĂTOARE

C.I.F: 43396031

Str. Salcânilor nr. 17B, sat Cornetu, com. Cornetu, jud. Ilfov

Telefon: 0754234959; Email: asociatia@abvav.ro; Website: www.abvav.ro

SCRISOARE DESCHISĂ

Stimate domnule Președinte al României, stimate domnule Prim Ministru, stimate domnule Ministru al Mediului, stimați Parlamentari ai României, stimați jurnaliști, stimați cetățeni ai României,

La 10 mai 1866, un prinț străin era uns Domn al Principatelor Unite. Acest prinț străin de țară - Karl von Hohenzollern-Sigmaringen - care întemeia dinastia regală românească avea să devină regele României sub numele de Carol I. El este cel care a dobândit independența României, cel care a dotat statul român cu instituții moderne, cel care a ordonat construirea podului de la Fetești-Cernavodă, cel care a construit Castelul Peleş. Tot el este cel care a construit, alături de castelul Peleş și castelul Foișor care avea destinație de casă de vânătoare. Da, pentru că acest prinț străin devenit rege român era și vânător. Mai apoi, toți regii României, Regele Ferdinand, Regele Carol al II-lea și Regele Mihai au fost vânători pasionați, au deținut domenii de vânătoare și cabane de vânătoare, au folosit arme de vânătoare și au patronat vânătoarea din România, organizând această activitate și contribuind la gestionarea și protecția vânatului din România.

Tot aici merită să-i amintim pe cei doi „prinți” români ai literaturii cinegetice, Ionel Pop și Mihail Sadoveanu, care au lăsat pagini nemuritoare despre această nobilă pasiune.

Un alt „prinț” străin, dar din “dinastie” bolșevică, Nikita Hrușcirov, a venit în 1957 în România și a vânat urși cu trofee medaliat cu aur, fapt care a dus la retragerea trupelor rusești din țară.

În martie 2021, un alt prinț străin, necunoscut publicului, a venit în România și a vânat tot un urs, care, în urma controlului ordonat de către domnul ministru Tanczos Barna, s-a dovedit a fi fost împușcat perfect legal. Nimic deosebit până

aici, doar că pe data de 4 mai 2021, o organizație ecologistă, reprezentată de fapt de un singur personaj, Gabriel Păun, s-a gândit să-și facă țara și strămoșii de ocară în întreaga Uniune Europeană, pe motiv că vânătoarea nu mai reprezintă ceva acceptabil.

De ce tocmai acum, la două luni după eveniment? Pentru că la aceeași dată de 4 mai 2021 a fost înregistrat la tribunalul Hunedoara dosarul cu numărul [1100/97/2021](#) în care este trimis în judecată Andrioni Alin Constantin cu acuzația de tentativă de omor. Cine este acest domn? Este activistul și colegul care a condus mașina în care se afla și Gabriel Păun în data de 24 mai 2015, pe raza comunei Coroiști din județul Hunedoara, care a trecut intenționat cu mașina peste un om pe proprietatea lui, Mihalache Bocea, și l-a lăsat cu infirmitate de gradul I (paralizie) pe viață.

Să fie coincidență scandalul iscat de Gabriel Păun în aceeași zi?

În acest context, Asociația în Beneficiul Vânătorilor și a Activității de Vânătoare condamnă ferm atacul isteric al unor activiști de mediu și al unor trusturi de presă împotriva vânătorilor și activității de vânătoare legală și cere tuturor autorităților decidente să ia toate măsurile necesare restabilirii ordinii de drept și să asigure respectarea legii în ce privește vânătoarea și protecția faunei cinegetice!

Considerăm că ceea ce se întâmplă pe toate canalele media sau de socializare în ultimele zile poate fi încadrat perfect în prevederile art. 369 din Codul Penal, respectiv incitarea la ură și discriminare și cerem încetarea imediată a atacului nejustificat și nelegal împotriva vânătorilor și activității de vânătoare.

Mai mult, aceste organizații nu se limitează doar la atacuri împotriva vânătorilor, ci și împotriva ministerului mediului, forțând guvernarea și legiferarea sub amenințare. Aceste organizații nici măcar nu realizează că de fapt nu vânătorii sunt cei care au mai mult de suferit, ci chiar întregul popor român, prin imaginea terfelită și rostogolită în presă.

Vânătoarea este o activitate tradițională, cea mai veche activitate umană, de fapt. Se desfășoară sub un cadru legal, prin care îi este recunoscut inclusiv la nivel mondial [rolul în menținerea echilibrului natural și în biodiversitate](#) și are un aport important în economia țării, creând mii de locuri de muncă și având un aport substanțial la bugetul țării. Mai mult, vânătorii sunt cei care protejează efectivele de vânat, pe banii lor și fără a cere fonduri publice, spre deosebire de organizații

precum Agent Green care sunt mereu în căutare de fonduri guvernamentale și europene provenite din taxele și impozitele plătite de către toți cetățenii.

Considerăm că trusturile de presă găzduiesc doar pentru rating campania desfășurată de Agent Green prin domnul Gabriel Păun, pentru că aceasta este încărcată de manipulare, informații false și chiar minciuni, iar toate argumentele prezentate sunt de tip emoțional! Acestea nu pot fi însă combătute cu date științifice și argumente de bun-simț, pentru că la emisiunile radio, la TV și la interviuri, presa nu invită decât așa-zisi „experți” în problematica vânătorii sau a pădurilor. Mereu aceiași și aceiași. Vedem zilnic încălcat un important principiu al jurnalismului: dreptul la replică. Sunt ignorați complet specialiștii adevărați din silvicultură și cinegetică precum și reprezentanții asociațiilor vânătoarești, care au în spate mulți ani de studiu în facultăți de profil și mulți ani de experiență în gestionarea durabilă a vânatului și pădurilor României. România are o faună bogată și o silvicultură apreciată în întreaga Europă datorită acestor specialiști, nu datorită ONG-urilor ecologiste apărute recent și care, pentru că le lipsesc subiectele aducătoare de fonduri, doar caută nod în papură vis-a-vis de vânătoare și vânători.

Organizații precum Agent Green, Greenpeace, Conservation Carpathia, WWF, încearcă să rostogolească în spațiul public ideea că vânătoarea și vânătorii sunt ceva rău și sunt un pericol pentru natură. Cum se face atunci că România deține cele mai viguroase efective de capră neagră din lume, cele mai numeroase și bune efective de urs din Uniunea Europeană, efective foarte bune de lupi, cerbi și de cocoși de munte? Cum se explică faptul că niciuna dintre speciile de animale sălbatice care se vânează în România nu se regăsește pe lista roșie a IUCN (International Union of Conservation of Nature), organizația care stabilește la nivel mondial [speciile periclitare](#)?

Că tot am adus în discuție asta, cum justificați, domnule prim-ministru, acceptarea în funcția de „consilier onorific apolitic” a domnului Gabriel Păun? În ce vă consiliază? Nu găseați un astfel de expert pe aceasta temă atât de actuală în Romsilva, regie de stat a cărei imagine este terfelită pe nedrept și în mod constant de câțiva ani de același ONG pe care îl reprezintă dl. Gabriel Păun, sau la Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare în Silvicultură Marin Drăcea, ambele în subordinea Guvernului sau în ONG-urile care gestionează foarte bine fauna cinegetică de zeci de ani, adică asociațiile de vânătoare?

Da, doamnelor și domnilor, și noi, vânătorii, suntem societate civilă a cărei punct de vedere trebuie ascultat și luat în considerare, mai ales că ne bazăm pe experiență și pe activitatea de succes în conservarea speciilor de animale sălbatice, astfel că acestea nu doar că nu au dispărut sub oblăduirea noastră, dar chiar și-au

menținut și crescut efectivele de calitate foarte bună, de vreme ce România este pe harta lumii pe primele locuri în ceea ce privește turismul din acest punct de vedere.

În marea majoritate a țărilor vânatul este privit ca o resursă regenerabilă. În epoca modernă, vânătorii nu au periclitat niciuna dintre speciile pe care le vânează. Dimpotrivă, ei contribuie activ la salvarea unor specii amenințate.

Există însă situații în care decidenții au interzis vânătoarea, așa cum s-a întâmplat în unele țări africane, iar acolo rezultatul a fost acela că fauna locală a avut de suferit, în vreme ce în țări ca [Africa de Sud](#) sau Namibia, care permit vânătoarea, populațiile de animale sălbatice africane din toate speciile au explodat, iar vânarea acestora a avut un impact pozitiv major pentru economie. De asemenea, [turismul](#) în țările africane a crescut datorită vânătorii. Mai există cazul stupid al Olandei, unde guvernul în lipsa vânătorii la găște sălbatice (gârlițe) a ajuns [să gazeze sute de mii de păsări](#), să arunce carnea lor și să plătească anual zeci de milioane de euro fermierilor, pentru pagubele produse agriculturii.

Este clar că acolo unde [vânătoarea a fost interzisă](#) au apărut dezechilibre, fie în sensul dispariției animalelor sălbatice, fie în sensul suprapopulării, ceea ce a dus la cheltuieli însemnate ale statelor, în loc de încasări provenite din activitatea de vânătoare.

În continuare, vă vom prezenta câteva aspecte referitoare la situația urșilor din România:

Ursul nu are dușmani naturali. O ursoaică fată o dată la doi ani, 1-3 pui. În ultimii ani, s-au observat adeseori ursoaice cu 3 sau 4 pui și, mai rar, în două cazuri documentate, chiar cu 5 pui. Presupunând că ajung la maturitate doar doi pui, asta înseamnă o creștere exponențială. Chiar dacă în natură un număr de pui mor din cauze naturale, e ușor de înțeles că astăzi s-a ajuns la un număr de urși cu mult mai mare decât poate suporta habitatul lor natural. Este de asemenea ușor de înțeles că în lipsa intervenției omului, populația de urși va crește continuu.

De la începutul anului 2019 și până în prezent [au fost omorâte de urs în jur de 20 de persoane](#), au fost [rănite aproape 100 de persoane](#), au avut loc sute și mii de atacuri ale urșilor [asupra animalelor domestice de la stâne sau din gospodării aflate în zone rurale](#). Moarte, suferință și pierderi materiale însemnate. Să încercăm fiecare dintre noi să ne punem măcar o clipă în locul cuiva rănit de urs, sau în locul unui membru al unei familii îndoliate prin atacul unui urs. Cei care suntem orășeni și avem serviciu și salariu, să încercăm să ne punem în locul gospodarului care crește animale și care își vede eforturile, munca și, până la urmă, sursa supraviețuirii lui, [distruse peste noapte](#). Din păcate, adeseori oamenii păgubiți își

fac singuri dreptate cum pot: cu otravă, cu mâncare pe [calea ferată](#) și pe [șosele](#) sau cu capcane. A avut loc chiar și un [accident soldat cu victime în care au fost implicate mai multe mașini, după un carambol din cauza unui urs aflat pe o autostradă](#).

Niciodată în istoria recentă sau îndepărtată a României nu a fost semnalat un număr atât de mare de urși în situații cu totul neobișnuite sau chiar anormale.

Mii de alerte ale Inspectoratului pentru Situații de Urgență ajung aproape zilnic pe telefoanele românilor, prin care sunt avertizați să nu iasă din case, pentru că în localitățile lor sunt urși periculoși.

Vedem aproape zilnic, [în postări pe facebook sau la știri, urși filmați în localități](#), la pubelele cu gunoaie sau prin parcuri, cerșind mâncare.

Suntem singura țară din lume unde urșii aleargă schiorii pe pârtii. Așa încurajăm noi turismul? Mai e cineva dornic să meargă cu copiii la schi?

Stimați jurnaliști, în paginile găzduite de dumneavoastră își face loc nu doar ideea – promovată de organizațiile ecologiste și adepții lor - că vânătoria este ceva rău, ci și aceea că vânătorii sunt niște psihopați.

Cum pot fi 60.000 de vânători din România psihopați, dat fiind că la fiecare 5 ani suntem supuși unor examene psihologice și psihiatrice? Cum pot fi peste 5 milioane de vânători din Uniunea Europeană psihopați în corpore? Vânătorii reflectă societatea, sunt din toate categoriile sociale și din toate profesiile. Mulți parlamentari sunt vânători, miniștri, oameni de afaceri, medici, ingineri, jurnaliști, meseriași, profesii liberale și agricultori. Aceștia au familii care înțeleg și îmbrățișează acest mod de viață, cresc copii în acest spirit sănătos, cel al comuniunii cu natura, se comportă exemplar în societate și își aduc un aport important în dezvoltarea ei.

Dar asta nu e totul. Vânătorii susțin financiar din surse proprii gestionarea durabilă atât a speciilor cinegetice, cât și a celor strict protejate de lege (printre care se regăsesc carnivorele mari), prin paza fondurilor de vânătoare, prin asigurarea hranei vânatului în momente dificile și prin asigurarea unui echilibru optim în cadrul populațiilor de animale salbatice existente.

Un alt element exploatat abil pentru opinia publică în campania de dezinformare cu privire la urs sunt cei 7000 de euro prezumați a fi fost plătiți pentru vânarea acestui exemplar.

Trebuie să vă informăm că Asociația în Beneficiul Vânătorilor și a Activității de Vânătoare nu este un gestionar de fonduri de vânătoare și nici nu-și propune să fie pe viitor. Noi milităm pentru respectarea drepturilor vânătorilor, pentru o imagine curată a activității de vânătoare și pentru educarea corectă a tinerei generații în acest domeniu.

De aceea, dorim să informăm opinia publică despre cum funcționează asociațiile care gestionează fondurile de vânătoare. Principalele lor venituri sunt cotizațiile de vânătoare plătite de către membri și taxele plătite pentru acțiunile de vânătoare și pentru exemplarele împușcate, fără absolut niciun aport financiar din partea statului, dimpotrivă, doar statul este cel care primește bani de la asociațiile de vânătoare și nu invers. Este de fapt valorificarea unei resurse, banii aceștia întorcându-se în salariile personalului angajat, în cheltuieli diverse și mai ales în redevențele plătite statului pentru fondurile de vânătoare.

Stimate domnule ministru Tanczos Barna, știți foarte bine cum au stat lucrurile, iar faptul că Ministerul Mediului a acceptat, în 2016, la cererea la fel de isterică a unor activiști de mediu, oprirea vânătorii la urs, a însemnat practic „schimbarea regulilor în timpul jocului” pentru gestionarii care au licitat sume mari pentru redevențele de gestionare ale fondurilor cinegetice, ținând cont că în cadrul respectivelor licitații știau că aveau un număr de urși de împușcat cu care își puteau acoperi financiar o parte din aceste redevențe. La aceasta se adaugă în prezent pesta porcină africană, care a decimat efectivele de mistreț în multe zone din țară, precum și suspendarea vânătorii la păsările de pasaj în sezonul care a trecut. Sunt doar câteva exemple care au făcut ca, în cadrul contractelor de gestionare, bugetele multianuale întocmite de către asociații au avut de suferit modificări majore față de momentul încheierii acestora și care duc ireversibil și la o slăbire a activităților de protecție a faunei, iar acestea, inclusiv prin membrii ei, nu o mai pot susține sau o fac cu o intensitate mai mică.

Cum vă așteptați ca gestionarii fondurilor de vânătoare să-și mai poată achita obligațiile ce le revin, dacă ministerul pe care-l conduceți nu a inițiat, așa cum era normal, renegocierea contractelor de gestionare în momentul în care a decis oprirea vânătorii la urs și, mai nou, oprirea vânătorii la speciile migratoare?

O altă minciună este rostogolită în spațiul public și este ușor înghițită de publicul care nu face eforturi de verificare a informațiilor. Aceea că problematica urșilor este generată de faptul că „le-am tăiat pădurile”. Conform [inventarului IFN](#), nu doar că nu le-am tăiat, ci chiar le-am mărit arealul. [Imaginile satelitare și studiile profesionale](#) întocmite de profesori de silvicultură dovedesc asta.

Un alt ONG plin de “specialiști”, Asociația Alianța pentru Combaterea Abuzurilor, a cerut și a reușit în instanță oprirea vânătorii la toate păsările migratoare un sezon întreg, acest fapt ducând la pierderi financiare imense din partea asociațiilor de vânătoare și făcând peste 10.000 de vânători să renunțe. Am mai rămas aproximativ 50.000 de vânători în România, vânători din a căror bătaie a puștii ACA “a salvat” păsările migratoare. FALS! Acele păsări, după ce pleacă din țara noastră, pe toate culoarele de zbor merg în bătaia puștilor a milioane de vânători care nu au un Agent Green sau ACA să le oprească vânătoarea. Pe culoarul de migrație al păsărilor Est-Elbic, Pontic și Sarmatic (Estic) Bulgaria are 110.000 de vânători, Grecia are 235.000, Moldova are 14.000, iar Rusia are 2,8 milioane de vânători, ultimele două țări nesupunându-se reglementărilor UE. Pe culoarul de migrație Ponto-Bulgar (Vestic), Polonia are 110.000 de vânători, Ungaria are 60.000, Slovacia are 55.000, Bosnia-Herțegovina are 50.000, iar Albania 14.000. Așadar, unde e „salvarea” dacă acele păsări care stau în România doar câteva luni, se împușcă oricum în alte țări care știu să profite economic de pe urma acestora, în același timp oferind și un echilibru din punct de vedere al pagubelor în agricultură?

Nimeni nu ține însă cont de o altă realitate ce este ignorată chiar și de organizațiile ecologiste, aceea că datorită agriculturii intensive pe suprafețe mari, a monoculturilor și a practicilor distructive care stau la baza ei, [57% din păsările protejate și folositoare agriculturii au dispărut](#). Nu am văzut în spațiul public nicio poziție oficială a așa-zișilor “protectori” pe aceasta tematică, în schimb, lanurile imense de grâu au luat locul viilor și livezilor pline de salbăciuni, pentru că niște afaceriști cu interese și cu influență prin Ministerul Agriculturii au pus presiune (și culmea, au și reușit) ca viile și livezile să se poată defrișa fără să mai existe obligația de a fi înlocuite cu același gen de cultură, și care în prezent se transformă în teren arabil, distrugându-se practic sute de mii de hectare din [habitatul natural al faunei cinegetice](#).

Manipularea faptelor în interesul obținerii de fonduri nu se oprește aici. Domnul Gabriel Păun, prin Agent Green, vehiculează ideea conform căreia chiar țărani și crescători de animale sunt vinovați, deoarece nu-și îngrădesc proprietățile, nu-și taie pomii fructiferi din grădină și nu-și țin stupii în casă. Pătura socială muncitoare și săracă este întotdeauna vinovată de ceva. Animalul sălbatic este mai presus de om. Ursul trebuie protejat, în ciuda faptului că are la noi cel mai numeros efectiv din UE. Suntem siguri că veți înțelege ridicolul acestor afirmații.

În privința gestiunii problematicei urșilor există două tipuri de abordări. ONG-urile de mediu și o parte a populației consideră că vânătoarea este

inacceptabilă și propun soluții precum relocarea, hrănirea, încercuirea proprietăților cu tot felul de garduri și, mai nou, propun în mod incredibil ca cetățenii din zonele rurale să își taie pomii fructiferi din curte. Menționăm că nicăieri în lume nu s-a putut demonstra că aceste măsuri ar putea fi eficiente.

Relocarea urșilor în țări care au efective mici de urs s-a încercat fără succes, întrucât nici o țară nu acceptă surplusul nostru de urși. Relocarea urșilor problemă în interiorul țării noastre nu e altceva decât mutarea problemei dintr-o zonă în alta.

Gardurile de orice fel nu constituie un impediment pentru această specie, fapt dovedit și de accidente cu urși de pe autostrăzi (care au garduri împotriva animalelor). Experiența fermierilor din Austria, Elveția, Italia sau Franța atestă că gardurile electrice nu sunt o barieră în calea urșilor.

Hrănirea permanentă a urșilor nu e posibilă, pentru că incumbă atât costuri enorme, pe care societatea noastră nu și le poate asuma, cât și dificultăți logistice și de transport insurmontabile. În plus, hrănirea reprezintă calea prin care aceste animale pierd capacitatea de a se hrăni natural.

Propunerea “specialistului” de mediu de la Agent Green, domnul Gabriel Păun, care îndeamnă cetățenii de la sate să își taie pomii fructiferi de pe proprietățile lor, vă lăsăm să o judecați singuri.

Reprezentanții vânătorilor constituiți în asociații (în fapt tot ONG-uri) consideră că reluarea vânătorii bazate pe principii responsabile de management cinegetic este singura cale posibilă pentru:

- o gestiune responsabilă spre binele speciei;
- evitarea unor noi și tot mai numeroase tragedii în care cetățeni nevinovați își pierd viața sau sunt răniți;
- reducerea la cote acceptabile a situațiilor de agresiune și pagube produse sectorului zootehnic;
- continuarea unor activități firești în țară, precum turismul, sporturile de iarnă, culesul ciupercilor și fructelor de pădure, drumeții, campare, sau picnic;
- folosirea unei resurse regenerabile cu beneficii economice pentru comunități și pentru bugetul național.

Având în vedere cele de mai sus, Asociația în Beneficiul Vânătorilor și a Activității de Vânătoare solicită Guvernului României, Ministerului Mediului și Parlamentului României revenirea la situația firească, rațională și bazată pe realitățile momentului, prin care reglementarea intervenției omului prin vânătoare și implicit prin vânători să se facă conform legislației deja existente pentru toate speciile de vânat la care se face evaluare și ale căror efective depășesc numărul optim, nefiind incluse în nicio listă de specii periclitare, sau pe cale de dispariție, pe teritoriul României. O astfel de abordare ar asigura climatul firesc și normal al lucrurilor, putând susține astfel obligația constituțională a statului român de a asigura un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, așa cum este prevăzut în art. 35 din Constituția României.

Cerem de asemenea tuturor trusturilor de presă și tuturor jurnaliștilor să înceteze atacurile permanente la adresa vânătorilor și să prezinte eventualele știri echidistante, cu acceptarea dreptului la replică.

Cu stimă,

Adrian Lică

Președinte A.B.V.A.V.